

1991. AUGUSZTUS 20. - ISASZEG, KEREPES, KISTARCSA, NAGYTARCSA

1991. augusztus 20-án Isaszegen, Kerepesen, Kistarcsán és Nagytarcsán voltam az ünnepi szónok.

Ez a nap felejthetetlen, már csak azért is, mert aznap reggel jutott el hozzánk a moszkvai puccs híre. Nem hagytuk, hogy Szent István napi örömünket elhomályosítsák az események, s bár sokan féltek kimeneteléről, én már akkor tudtam, hogy a puccsot és elkövetőit elfújja a szél, s számomra kézzelfogható jele volt a Szovjetunió szétbomlásának.

" A Szovjetunióban még nem tudjuk mi lesz" írtam a beszédemben előző nap, de 20-ára már ez a kijelentés nem volt annyira biztos, amit ott, az ünnepeken rögtön el is mondtam.

Ünneplő polgártársak!

Különösen is becses számunkra a mai ünnep, az 1991-es augusztus 20. Hiszen hosszú évtizedek után ma ünnepelhetjük először úgy, ahogyan 40 évig nem lehetett, ahogyan szeretnénk volna, amilyen fontos, amilyen jelentősége van. 4 évtized után megint van Nemzeti Ünnepe. Ami volt az nem az volt, amit fegyveresek asszisztálásával kellett ünnepelni, kényszerű transzparenseket vinni - már aki vitte - az megnyomorításunk napja volt. Végre, megint van Nemzeti Ünnepe!

Olyan, amit magunk választottunk - még kimondani is szép: a nép által választott parlament!

Ősi ünnep, mely a kezdet kezdetéhez mutat és vezet vissza. Ahol elkezdődött a magyar nép ezeréves történelme, ahol a magyar nép jövője lett megalapozva, ahol megtörtént a megmentésünk. annak kimondása, hogy Magyarország: Európa. Hogy Magyarország önálló, független, szuverén állam. Ahol törvények születtek és a jog keretei között kezdődött el az élet. Erre mutat vissza, hiszen megint ott tartunk, hogy kimondhatjuk pontosan ezeket a szavakat, fogalmakat.

Mert Magyarország nem volt Európa nem volt önálló és független. Nem voltak törvények, nem volt jog, nem volt Alkotmány, nem volt állam, hanem leigázott, kirabolt gyarmat.

S hogy ráléptünk a Szent Istváni útra, s ezt Nemzeti Ünnepként ünnepelhetjük: óriási dolog. Megint egy jel, megint valami, aminek örülhetünk, amiért hálásak lehetünk - elsősorban az Istennek, de azoknak, akik ezt kivívták, segítettek kivívni, támogatnák, imádkoztak érte vagy lehetővé tették. Az elmúlt években vagy 1956-ban vagy 1848-ban. Mert

áttételesen - és közvetve - már 1848-ban azért harcoltak, hogy olyan világot teremthessenek meg, mint Szent István, olyan világot, ahol Nemzeti Ünnepként, hivatalos ünnepeként lehet megünnepelni olyan napot, mint augusztus 20., olyan embert, mint István király!

Barátaim! Nehéz életkörülmények között, sok gond és teher közepette, a türelmet megpróbáló időszakban lássuk meg azokat a dolgokat, melyek azt mondják és bizonyítják a számunkra, hogy megváltozik az ország élete. A mai augusztus 20. legnagyobb üzenete ez: lehet reménykedni a szebb jövőben, van kilátás, érdemes ma élni, tenni, cselekedni, áldozatot hozni, összefogni és dolgozni! Olyan esélyünk van ma arra, hogy megvalósítsuk azt, amit szeretnénk, mint soha. Én már tavaly is bizakodó voltam - ma még jobban.

Mire alapozom ezt?

Ha csak egy esztendőre tekintek vissza: mennyi minden történt! Tagjai lettünk az Európa Tanácsnak, megfigyelőként jelen vagyunk az Európa Parlamentben ami egyre szorosabb kapcsolatot jelent a Közös Piacsal, megszűnt a Varsói Szerződés, ugyancsak a KGST - mint szocialista piac! Nem sokkal ezelőtt eltávozott a megszálló szovjet csapat legutolsó tagja is. Független, szuverén ország lettünk, eljött és megvalósult a Magyar Szabadság! S ezt nem is olyan rég óta mondhatjuk ki ilyen egyértelműen és igazán: június 30. óta! Ma olyan országban élünk, olyan Hazában, ahol egyre inkább kedve lehet az embernek élni. Elszánt elhatározással: megmutatjuk, csak azért is, megváltoztatjuk a világot!!

Ma, azaz, már több mint egy esztendeje Szent István királyunk államépítő munkáját végezzük. Miután nem voltunk országunkban a magunk urai - az elmúlt 40 évben pedig a magyar szabadságot, államiságot, s vele együtt mindent - de mindent a kommunista diktatúra lerombolt - most jól állunk az államépítés folyamatában .. S ami ehhez kell: megtanulhatjuk Szent Istvántól: hit, hazaszeretet, önállóság, szabadság, tisztesség, becsület és alázat.

Meg kell azonban mondani, hogy ez a munka nem könnyű. Mert nem vonulnak

félre azok, akik az országot tönkretették, akik 40 évig nem tudták, hogy mi a hazaszeretet, mi a tisztesség, mi a demokrácia. Hanem előállnak és egyre szemtelenebbül követelnek, gáncsokodnak, ingerlik a népet. Akik eddig is loptak - követelnek, akik eddig nem tudták, most meg akarják mondani, hogy mit kell tenni.

Tehetetlenül tapasztaljuk olykor, hogy éppen a jog védi őket, ők pedig visszaélve ezzel nem akarnak félreállni. Mi pedig a jog alapján állunk, s a jog alapján a lelkiismeretet elbírálni nem lehet...

Kétség sem fér hozzá: megvalósítjuk a próféciaát: a magyar élni fog és pedig jól...!

S én biztos vagyok benne, hogy akik ebben részt vesznek, akik ezt támogatják és lehetővé teszik, akik ezért imádkoznak - de még azok is akik most élnek és gyermekek - életük végéig büszkék lesznek arra, és hálásak az Istennek, hogy olyan történelmi és csodálatos változásnak a részesei vagy éppen tanúi, mely ezredévekre és ameddig áll a világ - beírta magát a magyar történelembe, talán, mint a legnagyobb győzelmet és eredményt.

Ma van okunk reménykedni és optimistán előre tekinteni. Nagy tettet hajtott végre a magyar nép, megdöntötte a diktatúrát. S azóta megindult az élet, pozitív jeleket mutat a gazdaság és a piac, politikai stabilitás van! Akkor tudjuk ezt igazán értékelni, ha körbe tekintünk magunk között. Csehszlovákiában választások előtt állnak, alig egy évvel az első szabad választások után, Lengyelországban csak most fog jönni az első igazi.

A Szovjetunióban még nem tudjuk mi lesz. Ma reggel hallottunk a döbbenetes eseményekről, a puccsról a Szovjetunióban. Kijelenthetem - s egészen bizonyos vagyok abban, hogy puccsista gengszter bolsevikok elszámították magukat, s hamarosan rács mögött találják magukat. Románia is hamarosan választani fog. Erre készülnek Bulgáriában, Albániában. Jugoszláviában ropognak a fegyverek! Becsüljük meg tehát azt, amit elértünk, s most már igazán minden csak rajtunk múlik.

Amit lehet: az ország vezetése, a Parlament megtesz. De a Nagysándorokat nekünk, nektek, Önöknek kell félreállítani az igazság, tisztesség, becsület és demokrácia útjából.

1991. augusztus 20. - Nemzeti Ünnepünk, Szent István napja és emlékezete indítson bennünket öröme, hálaadásra, reménységre, kitartásra népünkért, a magyarságért - határainkon innen és túl -, és mindörökké! Ámen